

[J. P. Nielsen.]

standen i Sønderjylland, der er blevet delagtiggjort i Valutaattester fra Landbrugernes Sammenslutning.

Saa siger det ærede Medlem, at det var min Skyld, at der ikke er blevet tildelt flere Valutaattester. Ja, men Forudsætningen for Byttehandelen maa dog være den, at man skulde først og fremmest have eksporteret for et lignende Beløb, altsaa i dette Tilfælde for de 107 000 Kr., eller 120 000 Kr., som der var udstedt Valutaattest for fra Valutacentralen, og det mangler der jo meget i. Valutaattesterne blev for Haderslevs Vedkommende tildelt den 1. August og for Sønderborgs Vedkommende den 21. August, men indtil 30. September havde Landbrugernes Sammenslutning gennem det Eksportfirma, de havde antaget, nemlig Eksportfirmaet fra Flensborg: Jensen & Genossen, kun solgt 199 Kreaturer, d. v. s. for et Beløb af 18 000—19 000 Kr. Der er altsaa langt igen til de 107 000 Kr., og de andre Byer kunde dog ikke komme i Betragtning, før man var naaet til at faa eksporteret Kreaturer til Flensborg for det Beløb, man havde faaet udstedt Valutaattest for.

Jeg henstiller endnu en Gang til den højtærede Handelsminister, at vi faar Lys i den Sag, ikke alene paa Grund af denne Byttehandel, men ogsaa paa Grund af den Splid, det har sat indenfor vore Landbrugsorganisationer dernede. Der er Splid nok i Sønderjylland endda, det er ikke nødvendigt, at der ogsaa kommer Splid paa dette Omraade.

Handelsministeren (Hauge): Da der ikke af Ordførerne for Oppositionen er fremført væsentlige Anker mod den Udredning af Forholdene, som jeg har givet, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Jeg maa dog gøre nogle Bemærkninger, først til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der paa ny, men rigtignok meget svagere end i Fredags, bebrejdede mig, at jeg havde tilsidesat Bestemmelserne i Valutalovens § 7.

Jeg maa paa ny sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at jeg har ikke tilsidesat nogen Bestemmelse i § 7. Jeg gav i Valutaudvalget i rette Tid Oplysning om, hvilken Fremgangsmaade jeg skønnede var den rigtige at følge, og Valutaudvalget billigede, at dette Udvalg med Hensyn til Forhandlingerne blev betragtet som Repræsentation for Rigsdagen. Valutaudvalget billigede ogsaa, saa vidt jeg erindrer enstemmigt, uden nogen væsentlig Indsigelse, at jeg havde henvendt mig til In-

dustriiraadet og var blevet enig med dette om, at Industriiraadet skulde tage Toldspørgsmaalet op til Drøftelse og fremføre de Ønsker for Ministeren og for Udvalget, som det havde med Hensyn til Ændringer i Toldlovens Positioner. Det tog Tid for Industriiraadet at faa foretaget den Gennemgang af Toldlovens Positioner, som var fornøden, men da de første Forslag foreslaa — Ændringsforslagene fra Industriiraadet kom i Serier —, blev de straks omsendt til Valutaudvalgets Medlemmer. I et derpaa følgende Møde blev Forslagene bragt paa Tale, og dér var det, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal erklærede, at han ansaa det for ganske unyttigt at forhandle Toldspørgsmaalet, han vilde ikke, som i § 7 foreskrevet, først forhandle, nej, han vilde først — og det var ganske i Strid med Valutalovens § 7 — have Afleveringspligten ophævet og have Rede paa, hvorledes Kronens fremtidige naturlige Kurs vilde blive. Skal der rettes Bebrejdelse dette Forhold vedrørende mod nogen, bliver det ikke mod mig, saa bliver det, som jeg før har sagt, mod det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal.

Saa spurgte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal igen, hvorfra jeg havde Beføjelse til at lade Bankerne og Vekslererne være de Faktorer, der kom i Betragtning ved Salg af fremmed Valuta. Ja, jeg skal ikke svare udover, hvad jeg har svaret. Jeg har forhandlet med den juridiske Sagskundskab, der er stillet til min Raadighed, og Bekendtgørelsen om Valutaafleveringspligtens Ophør og hvad dermed følger, er udstedt i Henhold til Loven.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vilde videre paastaa, at der ikke var nogen anden Regering, der havde faaet en Bemyndigelse svarende til den, som den nuværende danske Regering har faaet. For det første kan det nu ikke være rigtigt, hvis det skal forstaas paa den Maade, at tilsvarende Bemyndigelse ikke er givet, for der findes en Række Regeringer rundt omkring i Europa, der har faaet endog mere vidtgaaende Beføjelser til at handle i økonomiske Spørgsmaal, end den danske Regering har faaet i Henhold til de vekslende Valutalove. Men selv om nu saa var, at ingen anden Regering havde faaet en Beføjelse som den, den nuværende danske Regering har faaet, saa er det jo ikke noget Bevis for, at Beføjelsen, der er givet Regeringen, ikke har været rigtig og paakrævet. Jeg maa dog gaa ud fra, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har anset Beføjelsen for at være det, eftersom han har stemt for samtlige de Beføjelser, der i Løbet af et Aar er givet Re-